

съвета на краля, укорили го, че е страхливъ, и безъ да питатъ, докарали войска противъ събранието. Това разсърдило не само народнитѣ представители, ами и гражданитѣ отъ близкия голѣмъ градъ Парижъ. Веднага гражданитѣ се вдигнали, въоръжили се и отишли въ Версайлъ да пазятъ събранието отъ войската. Щомъ се научили въ цѣла Франция, че князетѣ водятъ кралска войска противъ Народното събрание, разбунтували се всички. Селянитѣ и гражданитѣ нападнали кулитѣ на своитѣ господари и ги съборили. Веднага избрали общински народни управления и наредили нова народна войска, наречена *гвардия*, която да излѣзе противъ кралската, ако тя нападне събранието.

Събаряне на Бастилия.

Омразата избухнала твърде много. Въ Парижъ имало една стара и много здрава каменна крепостъ-тѣмница, наречена *Бастилия*. Въ тази тѣмница били отколе затворени хиляди невинни люде, които гинѣли въ тѣмнитѣ и мокри изби, безъ нѣкой да се грижи за тѣхъ. Населението въ Парижъ се вдигнало, нападнало и превзело Бастилия. Бунтовниците отворили тѣмницитѣ и освободили затворенитѣ.

Това станало на 14 юлий 1789 г. Кралътъ ималъ меко сърдце, та не далъ заповѣдъ на войската да стреля въ народа. Князетѣ избѣгали отъ Франция въ чужбина и почнали да събиратъ доброволци да се биятъ срещу отечеството си. Това още повече разпалило гнѣва на народа. Народното събрание се премѣстило въ Парижъ подъ защитата на парижанитѣ. Бунтътъ станалъ голѣмъ и страшенъ. Между привилегированитѣ имало и добри люде. Тѣ отишли въ Народното събрание и казали, че сж съгласни да се отрекатъ самички отъ привилегиитѣ и правата си въ полза на народа, като освободятъ селянитѣ отъ крепостничество. И наистина, на 4 августъ (1789 г.) презъ нощта въ Народното събрание се взело